משל ונמשל...

"ואמר אעלה אתכם מעני מצרים" (שמות ג, יז).

הירידה הרוחנית היתה הסיבה להעלותם ולגאלם ממצרים

לאדם אחד היו שני בנים. הוא תפר לשניהם בגדים מהודרים מאד תואמים במראיהם.

באחד הימים הלכו שני הבנים יחדיו ולידם עבר אדם שנשא מיכל ובו צבע. בעוברו לידם נשפך הצבע והכתים את בגדי שניהם. על אחד הבנים נשפך צבע רב ובגדו הוכתם ללא כל תקנה, ואילו על בגדו של השני נתזו טיפות בודדות בלבד. הבן שלבושו הוכתם מכף רגלו ועד ראשו הצטער מאד ובכה בכי רב, ואילו השני שמח על שהוא ניצל מגורלו של אחיו.

והנה, בבואם הביתה ובראות האב את אשר אירע ואת צערו הגדול של בנו, הוא קרא לחייט ובקשו שיתפור לו בגדים חדשים, ואילו לאחיו, שעל בגדיו היו כתמים זעירים בלבד, הוא השאיר את בגדיו הישנים.

נמצא שצערו הגדול של הבן הראשון הוא שהביא לו את הישועה. דוקא המכה הגדולה שניחתה עליו והצער שנגרם לו ממנה, הם שהיו הסיבה לקבלת הבגדים החדשים.

מסביר מרן הבן איש חי:

הקב"ה גאל את בני ישראל ממצרים ברגעים האחרונים לפני שהם שקעו ח"ו בעומק שערי הטומאה. כל עוד היתה תקוה שהם יוכלו להחזיק מעמד בגלות מצרים, הגאולה השתהתה מלבוא. אולם כאשר הם הגיעו רחמנא ליצלן למ"ט שערי טומאה, שוב לא יכלה הגאולה להתמהמה וה' הוציאם ממצרים. נמצא שעצם הירידה לדיוטא התחתונה וחוסר היכולת להמשיך להחזיק מעמד מבחינה רוחנית, הם שהיו הסיבה לגאולתם.

ה' העלה אותנו "מעני מצרים", דוקא העובדה שהגענו לעוני רוחני זה היא שזירזה את הגאולה.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת ערבית במוצאי שבת קודש, או חצי שעה אחרי ערבית, מתקיים לימוד של **אבות ובנים** בבית מדרשנו, **הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.**

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות תפילה, מספר בן איש חי, בשעה 19.45 בערך.
הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות **הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה** בסך - 200 ש"ח.
ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמישב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת
"שמות, וארא"

יום	עלות השחר	טלית/ותפילין	נץ
ש	5:42:15	5:47:30	6:42:45
א	5:42:15	5:47:45	6:42:45
ב	5:42:15	5:47:45	6:42:45
ג	5:42:00	5:47:45	6:42:45
ד	5:42:00	5:48:00	6:42:45
ה	5:41:45	5:48:00	6:42:45
ו	5:41:45	5:48:00	6:42:45
ש	5:41:30	5:48:00	6:42:30
א	5:41:15	5:47:45	6:42:30
ב	5:41:00	5:47:45	6:42:15
ג	5:40:45	5:47:45	6:42:00
ד	5:40:15	5:47:30	6:41:45
ה	5:40:00	5:47:15	6:41:30
ו	5:39:30	5:47:15	6:41:15

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.

* שיעור הכנה
מ: 20.30 - 21.00.

* ומהשעה:
21.00 - 22.00
שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת: מועד קטן

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **בהלכות ספר - תורה.**

מנחה: 12.40.
ערבית ראשונה: 19.05.
ערבית שניה: 22.00

שיעור מוסר מדי יום ע"י מורנו ראש - הישיבה והכולל,
בשעה: 18.40. **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 12.30 במסכת **מנחות**, ואחרי כן תפילת מנחה.

* **בליל שבת** שיעור בשעה: 19.45 - 20.45.

* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות תפילין סימן **ל"ו**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).

* **בשבת** בין השעות: 15.30 - 15.00 - שיעור כחצי שעה - חומש עם פירוש **הרמב"ן**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 15.30 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן על מנת להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וחורף בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל- 0527-182434
המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר– 2598156 תזכו למצוות.

בס"ד

עלון 744
ד' שבועי

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

שמות

שבת מברכין.

* **מפטירין:** דברי ירמיהו ירמיה א'.
* **והאשכנזים:** הבאים ישרש ישעיה כ"ז.
* **תימנ' ובב':** בן אדם הודע יחזקאל ט"ז.
* המולד: יום חמישי, שעה 8:45 ו – 4 חלקים.
* ראש חודש יחול אי"ה, בשבוע הבא, ביום חמישי.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת
חיפה : 17 : 4
תל אביב : 27 : 4
ירושלים : 12 : 4

יציאת השבת
חיפה : 29 : 5
תל אביב : 31 : 5
ירושלים : 29 : 5
ר"ת חיפה : 06 : 6
ר"ת תל אביב : 08 : 6
ר"ת ירושלים : 55 : 5

פרשת: שמות.

"גזירה מהשמיים"

"יש לכל יהודי להתבונן וללמוד היטב מהנעשה בפרשה זו", כותב 'הסטייפלר' הקדוש בספרו 'ברכת פרץ' על התורה, "שהרי כאשר הודיעו החוזים בכוכבים לפרעה כי 'היום נולד מושיען של ישראל', מיד חשב הוא כי על ידי מעשיו וחכמתו יוכל הוא לבטל את גזירת ה'. ומיד ציוה: "כל הבן הילוד היאורה תשליכהו", ועל ידי כך היה הוא סמוך ובטוח כי הנה כוחי ועוצם ידי יביא לביטול רצון ה' והריגת הגואל.

ומה עלה בסופו? הרי שאותו מושיען של ישראל שכל כך פחד ממנו ניצל, לא פחות ולא יותר, על ידי בתו, ולא עוד אלא שהוא בעצמו גידל אותו בתוך ביתו ושמר עליו עד אשר יגדל להיות איש.

ללמדך, כי "אין עצה ואין תבונה לנגד ה'" (משלי כא, ל), וכי אי אפשר ללכת נגד רצונו של הבורא, "כי הוא אמר – ויהי, הוא ציוה – ויעמוד" (תהילים לג, ט). ואדרבה, כשגזר והחליט הבורא יתברך דבר מסוים, הוא יסובב שפעולותיו של המתנגדים לדבר יביאו לקיום הגזירה בפועל. ועל כך אמרו חז"ל: "פרעה אומר להשליכו ליאור "פן ירבה", ורוח הקודש משיבה כנגדו ואומרת – "כן ירבה", כלומר, כי דוקא על ידי פעולות האדם נגד הגזירה, הוא בעצמו מביאה לעולם. ועל כך קבעו חז"ל: "הגזירה אמת – והחריצות שקר", מה שגזר הבורא הוא שיהיה, ולא יעזור כל השתדלויות האדם.

את המעשה המדהים הבא סיפר אברך יקר וחשוב - הרב שלמה רדליך מהעיר 'נצרת עלית': "שלום, הנני מתגורר בשכונת 'הר – יונה', ורציתי לשתף אתכם במעשה מדהים שאירע עימי בחג הסוכות, בשנת התשע"ח.

ב"ה זכינו גם אותה שנה, אני ומשפחתי, כבכל שנה ושנה לבנות סוכה גדולה ומפוארה ולחגוג בה כל שבעת ימי החג בשמחה ובצהלה. הקפדנו ב"ה בכל מצוות החג – ארבעת המינים, שמחת החג ואף לישון כל שבעת ימי החג בתוך הסוכה, כדברי חז"ל. והנה, במוצאי שמחת תורה, לאחר שהיינו ספוגים וגדושים מהשמחה והריקודים עם התורה הקדושה, התחלתי לפרק את הסוכה, על מנת לשמור אותה במחסן לשנה הבאה. פיניתי תחילה את התכולה הפנימית של הסוכה – השולחן, הכסאות, המנורות, המיטות ושאר הדברים.

והנה, בעודי מפנה את המיטה עליה ישנתי כל החג, אני מגלה לתדהמתי דבר נורא ואיום... ישב לו שם נחש צפע ארסי וגדול שהיה מקופל, ולפי מראהו היה ניכר כי הוא נמצא שם כבר כמה ימים לפחות.

מזועזע ונדהם הזעקתי מיד לוכד נחשים שהגיע למקום ונדהם גם הוא. "זהו נחש צפע ארסי ומסוכן ביותר", קבע ואף אישר את הידיעה כי ניכר כי ברגע שבניתם את הסוכה, הלה מצא לו מקום טוב ונשאר בו ימים שלמים, כך שבכל ימי חג הסוכות היה הוא מתחת למיטה שלי, לילה אחר לילה.

הוא לכד אותו בעורמה, והראה זאת לכל בני משפחתי ושכניי, למען יראו את הנס הגדול שעשה לי הבורא, אשר הציל אותי כמה לילות מאסון כבד ונוראי. ומי יודע אם ח"ו היה הנחש מכיש אותי באמצע הלילה ולא הייתי מרגיש, וודאי שכעת לא יכלתי לעמוד פה ולכתוב לפניכם את סיפור ההודאה שלי לה'." (בטאון 'קול ברמה', הרב צורן).

ללמדך שאם הבורא מחליט שהאדם יחיה ויהיה בריא – גם אם יהיה תחתיו קן של נחשים ארסיים הם לא יזיקו לו במאומה. על כן, אין לאדם להתייאש לעולם ממצבו, ואף כי נראה לו כי אין תרופה ותקוה למצבו, יזכור בכל כוחו כי הבורא יתברך מושל בכל, וברגע שיחליט להושיע את האדם, מיד יתרפא האדם, גם כשעל פי טבע אין הישועה נראית הגיונית וטבעית. מפני שאין אדם היכול לעמוד נגד רצונו יתברך.

הגמרא מספרת (גיטין נו) על הקיסר 'טיטוס' הרשע שאחר שהחריב ובזז את בית המקדש, עלה בחזרה לאוניה והרגיש כי סערה בלב ים מאיימת עליו להורגו. מיד פנה הוא אל בורא עולם ואמר לו בפיו המטונף: "ידע אני שזה אתה, אך בוא נראה אותך מצליח להרוג אותי ביבשה ולא בים." מיד נח הים מזעפו, וכאשר עלה ליבשה, נכנס יתוש קטן דרך חוטמו שגרם לו ייסורים שנים רבות עד שמת. ללמדך, שה' הוא כל יכול, וכשם שהוא יכול לאבד את טיטוס על ידי יתוש קטן, כך יש לו את כל הדרכים בעולם להושיע אותך ברגע קט. ואשרי המאמין!!

וארא

* **מפטירין:** כה אמר יחזקאל כ"ח.
* אי"ה, ברכת הלבנה מברכין, משבוע הבא, ביום חמישי בלילה.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת
חיפה : 22 : 4
תל אביב : 33 : 4
ירושלים : 18 : 4

יציאת השבת
חיפה : 34 : 5
תל אביב : 36 : 5
ירושלים : 34 : 5
ר"ת חיפה : 12 : 6
ר"ת תל אביב : 13 : 6
ר"ת ירושלים : 02 : 6

פרשת: וארא.

"הסוד של פרעה"

ה' יתברך, באהבתו ובחמלתו לעם ישראל, שולח את משה ואהרון לצוות את פרעה שישחרר את עם ישראל. אך הנה, דוקא בפסוק בו שולח ה' את משה ואהרון אל פרעה ישנה תמיהה גדולה - אומר הפסוק (שמות ו, יג): "וידבר ה' אל משה ואל אהרון, ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים." מסביר רש"י – מה ציוה אותם לגבי פרעה? "ציום עליו לחלוק לו כבוד בדבריהם." כלומר, הקב"ה מצוה את משה ואהרון כי בשעה שיגיעו אל פרעה לא יזלזלו בו ולא יבזו אותו אלא יחלקו לו כבוד.

תמה החת"ם סופר הקדוש ושואל: "סליחה?! מדוע לחלוק כבוד לרשע הזה אשר היה שוחט מידי יום 300 תינוקות של ישראל ורוחץ בדמם, ולא עוד אלא שעינה הוא את כל ישראל. האם עוד כבוד מגיע לו?..! שאלה חזקה. עונה החת"ם סופר בתשובה מבהילה עוד יותר ואומר: "נראה דרצה להזהירם שלא יבוזו למלך פרעה, כי על ידי כך יתכפרו כל עוונותיו, ובכך לא יקבל הוא את עשרת המכות." מבהיל! - מגלה החת"ם סופר כי אם היו משה ואהרון מזלזלים בפרעה בפני שריו ועבדיו, מיד היה הוא מתבייש, ועל ידי כך היו מתכפרים כל עוונותיו ובכך לא היה מקבל הוא את עשרת המכות. נורא ואיום!

למרות כל הצער והסבל שגרם לישראל שנים רבות, כה גדול ועצום כוחו של ביזיון וכוחה של בושה שמכפרת על כל העוונות ופוטרת אותו מכל הייסורים!

מספרים על הרבי הקדוש, ר' מנחם מענדל מפרמישלאן זצ"ל, כי יום אחד אסף הוא את כל חסידיו ואנשי ביתו והודיע להם כי הוא עורך הערב סעודת הודיה ברוב עם.

הכל התאספו לקראת הסעודה הגדולה, אך לא הבינו מה פשרה – האם ניצל הרבי מאיזו סכנה? או שמא זכה הוא בזכיה

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

המשך לפרשת: וארא

זכה הוא בזכיה גדולה?... ראה הרבי מפרמישלאן את תמיהת חסידיו ובשעת .הסעודה גילה להם ואמר: "דעו לכם רבותיי, כי יש ביידי קבלה מאבותיי הקדושים, מדור דור, שאם נגזר משמיים על האדם חולי מסוכן או צרה גדולה, אזי מחפשים בשמיים אם יש לו איזו זכות של אחד מאבותיו שתגן עליו.

במידה ונמצא שיש לו זכות אבות – ממירים לו את הצרה והחולי לביזיונות ובושות, ושולחים לו אדם שיבייש אותו ויבזה אותו לעיני כל, ובכך מתבטלת ממנו גזירת החולי והצרה.

על כן, אם באתם לשאול מדוע ערכתי הלילה מסיבת הודיה והרי לא נולד לי בן ולא ניצלתי ממאומה?... בואו ואגלה לכם כי היום בבוקר, נתקלתי באדם מסוים ברחוב שהחל לבזות אותי לעיני הכל בביזיונות קשים ונוראים. התביישתי כל כך, והרגשתי איום ונורא עד עומקי נשמתי. לאחר שנרגעתי, נזכרתי בקבלה מאבותיי והבנתי כי באותה שעה ביטלו לי מהשמיים גזירת חולי וצרה, ועל כן, עליי לערוך סעודת הודיה ולהודות לה' שריחם עליי והמיר לי את האסון הנורא אשר היה אמור לבוא עליי בביזיונות ובושת חולפים."

על כך דרשו חז"ל ואמרו: "הטוב שברופאים לגיהנום" (קידושין פב), כלומר, כי הרופא הטוב ביותר הוא הרופא הגורם לבטל ממך את החולי והאסון בטרם יגיע אליך. ועל כן, אותו אדם שבייש אותך וביזה אותך, הוא גרם לך לבטל מעליך את החולי, לכן 'הטוב שברופאים; הלא הוא אותו אדם המבייש - 'לגיהנום;' שאם כל החסד שעשה עימך ופדה אותך מהצרה, הרי שעתיד הוא ליתן את הדין על שציער אותי וצריך להתנקות בשל כך בגיהנום.

זהו סוד נורא ואיום – כל עשרת המכות: דם, צפרדע, כינים, ערוב... כולם היו מתבטלים מעל פרעה, אם בשעה שהיו מגיעים משה ואהרון לפניו היו מלגלגים לו ומזלזלים בו: "היי גמדי"ק כדאי לך מהר לשחרר את עם ישראל, או שאנחנו ננמיך ונשפיל אותך עוד יותר"! – המילים הללו היו מביישות אותו לעיני כל, ובכך היה מתבטל מעליו כל הצרות והמכות שהיו אמורים לבוא עליו ועל עמו.

כעת, הגע בעצמך, כי בשעה שחברך או בן משפחתך מבזה ומשפיל אותך לעיני כל הנוכחים – מיד באותו רגע נפדית מכל מיני חולאים וגזירות קשות אשר היו אמורות לבוא אליך בזמן הקרוב. אין זה דרשות יפות, אלא מציאות חיה וקיימת אותה מגלה לנו הבורא יתברך בפרשתנו אנו.

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: צו.

הרבה פעמים מי שבא מבית טוב, שייך שיש לו תקופה של בטלה, של נפילה, של ירידה, אבל ההנהגה שלו כל הזמן היא בעדינות ובהתחשבות, האדם הזה נראה כבא מעולם אחר, והאדם הזה (שבא מבית עם מידות רעות) נראה כבא מעולם אחר.

חז"ל אומרים, (שמעוני משלי רמז תתקנ"א) שת"ח בן של ת"ח התורה שלו בשקט, אבל ת"ח שיצא מעם הארץ התורה שלו 'בהרעשה'. ולמה הוא מרעיש? אותו אחד שנולד מאבא ת"ח זה לא חידוש בשבילו שלומדים תורה, לכן הוא לא מרעיש, אבל אותו אחד שנולד בבית של עם הארץ, הוא מרגיש שהוא שונה מכל בני המשפחה, שהם נחשבים בעיניו כמסכנים והוא משהו...

עם עבודה מיוחדת, אז ודאי שגם השני שבא מבית עם מידות רעות יצליח, רק אותו אחד שבעל מידות טובות יצליח יותר בקלות.

לגבי הקמת הבית שזה חשוב לגדול הילדים, זו נ"מ שצריכה שיקול גדול. הרבה אנשים לא מבינים את זה, ממש לא מבינים. יש פרטים שאנשים צעירים אינם עושים מהם עסק, כי אינם מבינים על מה לשים דגש.

אם יש לאשה מידות נכונות, זו נ"מ גדולה לילדים שלך! - אין אשה אלא לבנים. רוצים להצליח בחיים שלנו, לזכות לילדים טובים? יש לה כוחות ויש לה כשרון וצריך לנצל אותם לכיוונים הנכונים.

המוכשרת, הרבה פעמים היא הכי בעיתית. כי היא מנהלת את הבית, משתלטת על החינוך, על הפרנסה... ויש נשים שזה פשוט אצלה, שהיא גם תקבע לבעל באיזה כולל ילמד! ה' ירחם. היא אומרת לו: "רגע, אני ארים טלפון, חכה". היא מברר איזה כולל הכי מתאים לו, ואומרת לבעלה: "דיברתי עם הרב שלי, והכולל הזה הכי מתאים לך, הרב שלי מכיר את כל הכוללים שיש בעיר זו, לך ולמד שם".

ולגבי השידוכים חשוב עד לשמים, שהאמא תהיה אשה רגועה, בעלת חסד... זה מה שהיא תשפיע לבית שלו. כמה יודעים להעריך את הנקודות האלה? כמה יודעים לבדוק את הנקודות האלה? מה הרבה שמים על המשקל...

הרבה פעמים יש כאלה שיודעות להרשים, יודעות לתת שיחות נפלאות. היא יודעת לדבר יפה! הבחור נבהל. הוא לא יודע אם הוא לוקח משגיח או לוקח אישה. אבל הרבה פעמים זה רק 'דיבורים', ולמעשה, היא מלאה 'שנאות', 'נקימות' 'נטירות' 'עקשנות' ו'גאווה'... 'על זאת יתפלל כל חסיד'... וכן הדברים אמורים גם לגבי הצד השני!

הרבה באו אצל הסטייפלער ואמרו לו: "איפה הבת פלונית לאיש פלוני?" והוא אמר: "כבר מזמן פגשת אותה ושלחת אותה, וכבר יש לה שלושה ילדים". הזיווג הוא לא כפייתי משמיים, רק מגלגלים לו אותה, אבל משום מה האוזן הייתה קצת ארוכה או משהו אחר... והוא ויתר עליה. הוא ויתר על זאת שתגדל לו את הילדים בצורה טובה, שתכניס בהם חסד ואהבת תורה ויראת שמים ותרנות סבלנות וכו' והוא לקח אחת עם אוזן קצת יותר קצרה... ועל זה אמרו: במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר.

זה כואב, כי לפעמים אני רואה כל מיני אנשים מתחזקים, או חזרו בתשובה, אתה רואה שהנחת התפילין שלו נעשית בנחת, והוא מסדר אותם יפה... ולעומת זאת, ראיתי נופל אחד שהתחזק בחזרה, הוא שם את התפילין צ'יק צ'ק, בלי לבדוק. רואים עליו שהוא לא ראה דקדוק במצוות בבית.

אני לא נכנס עכשיו מאיפה כל הדברים באו. החילוני - בנקודה הזאת הוא לא ראה בחייו איך מניחים תפילין, הוא רק למד את ההלכות, ששמים אותו במקום הזה, ושככה צריכים לעשות. אבל אחד שבא מבית חרדי, ובבית זלזלו, הוא ראה זלזול, והזלזול נכנס לו **בדם**, הוא צריך לעבוד עבודה גדולה כדי שהשטויות יצאו לו מהראש, כי ברגע שהוא ראה שככה מניחים תפילין, זה נכנס לו בדם!

ההמשך יובא בעוד כשבועיים אי"ה.

בס"ד **מצא את המסתתר**

לפרשת																			
מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.																			
ג	כ	ר	ש	א	כ	כ	ק	י	ל	פ	ק	כ	ה	א	צ	י	ר		
א	ב	נ	ט	ב	מ	כ	ג	ת	ד	ב	כ	ו	ב	ס	א	ד	ל		
ז	נ	ג	ש	מ	ו	ר	ע	נ	ע	ר	ב	כ	ד	ב	ע	ר	ה		
ע	י	י	ב	ו	ש	י	ע	ו	ר	ב	ש	ר	ה	ח	ה	ה	ב		
ג	מ	ת	כ	ל	ל	נ	ה	ר	ה	ו	מ	ו	ה	ה	מ	ה	ה		
ש	ת	כ	ד	א	ל	ד	צ	נ	ד	ש	א	ד	כ	ת	ש	ע	ב		
ר	ו	ר	ו	ח	א	ש	י	ו	ר	ר	ח	ו	ר	ו	ר	ל	ו		
מ	ב	י	כ	ל	י	ר	ח	ש	ר	ר	ב	ע	מ	ר	ב	ל	ו		
ר	ס	ו	ד	י	ב	ר	ק	נ	ר	ב	י	ד	ו	ס	ר				
מ	נ	א	ק	ת	ד	ג	כ	ד	ת	ק	א	נ	מ						
ע	ד	א	ל	צ	פ	נ	ב	ז											

כנען	אהרן	מושי
סבלות	משה	קרח
עבדה	נחשון	יצחר
מורשה	עמינדב	זכרי
חצרון	סתרי	כרמי
רוח	עזיאל	נפג
נאקות	אלצפן	עמרם

תאם מצאת את המשפט:
קוהלת פרק ח
מאת : כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו :

מרן הגאון הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

סיפרה אישה אחת: מאז פטירת מרן הגאון הרב עובדיה יוסף זצ"ל, אני מארגנת אמירת תהילים לילדים מדי שבוע, ויש לי סיפוק רב מכך. בעלי התנגד לכך מאוד מסיבות שלו. כמה שניסיתי לשכנע אותו ולהסביר לו על חשיבות העניין, לא הועיל. הוא עמד על דעתו, שצריך להפסיק עם זה. הבנתי, שכנראה, אין לי ברירה ועלי לעשות את רצונו ולהודיע לילדים על הפסקת אמירת התהילים. היה לי צער מכך, והחלטתי בכל זאת לעשות השתדלות נוספת. הלכתי לציון של מרן זצ"ל. התפללתי וביקשתי, שבזכותו של מרן ה' יתברך יַטה את ליבו של בעלי, שיסכים לאמירת התהילים... סיימתי להתפלל, חזרתי הביתה ולא סיפרתי על כך דבר.

בוקר אחד, בעלי התעורר, כאשר כולו מרוגש. הוא אמר לי: "תשמעי, אל תסגרי את התהילים. תמשיכי עם הילדים, תמשיכי, תמשיכי!." בעוד אני מתפללת על תגובתו, הוסיף ואמר: "אל תשאלי מה חלמתי. בלילה, אני רואה את מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל בא אלי. הרב שם את ידו על כתפי, הולך איתי ואומר לי: 'אתה יודע, מה הזכות והמעלה של תינוקות של בית רבן שקוראים תהילים!? כמה זה אהוב לפני ה' יתברך. תדע לך, שזו מעלה עצומה!." החלום הזה הספיק. כיום הבעל בעצמו מעודד את אמירת התהילים. אנחנו נלמד מכאן על מעלת התהילים, ועד כמה היא חשובה בשמיים!!

הרב שלמה מזוז זצ"ל.

אברך סיפר, שעשה תוספת לדירתו ולא ביקש אישור בניה מהמועצה. לאחר תקופה רצה למכור את הדירה ופרסם אותה למכירה. ההתעניינות היתה גדולה. אולם בכל פעם שקונה פוטנציאלי בא לראות את הדירה והתלהב, כשראה את תוספת הבניה שאל: "האם יש לך אישור בניה מהמועצה."? כשנענה בשלילה, הוא שאל: "אם כן, כיצד תמכור את הדירה? הרי במקרה של תוספת בניה צריך אישור מהמועצה."? הקונה הפוטנציאלי לא רצה להסתבך עם רשויות החוק ולא קנה את הדירה.

מכיוון שדבר זה חזר על עצמו כמה וכמה פעמים והוא לא היה בקי בדבר, הוא ערך בירור בנושא והסתבר, שאכן כך קובע החוק. אם הוא רוצה למכור את הדירה, עליו להביא אישור מהמועצה, אלא אם כן ימצא קונה, שמוכן לרכוש את הדירה ולהסתכן, שהרי הוא עלול בעתיד לעמוד למשפט בגין הרחבת הדירה שלא כחוק. בצר לו פנה למועצה וביקש אישור בדיעבד לתוספת החדר שבנה ואישור למכירת הדירה. במקביל הוא התייעץ עם עו"ד ששמע את הסיפור ואמר לו: "חבל לך על הזמן. לא תקבל אישור מהמועצה, עד שתהרוס את החדר שהוספת. היה עליך לחשוב לפני שעשית." הוא לא הסתפק בתשובה זו ופנה לשמאי, שהעריך את שווי הדירה. "לבטח השמאי מכיר את העניין מקרוב. סביר להניח, שהוא מכיר אנשים שמבקשים ממנו להגיע לבתיהם, בהם נעשתה בניה לא חוקית," כך חשב לעצמו.

לצערו הרב, תשובת השמאי היתה זהה לדברי עורך הדין. האברך לא ידע מה לעשות. בצר לו הוא פנה לבית העלמין להתפלל על קברי הצדיקים בנתיבות. ליבו משך אותו לקבר של הרב שלמה מזוז זצ"ל, על אף שלא הכיר צדיק זה מעולם. כאשר הוא התקרב לציון, ראה, כי על המצבה מופיע תאריך פטירתו של הצדיק.

לתדהמתו הרבה היה זה בדיוק אותו היום!

הוא התפלל וביקש מהצדיק, שיעזור לו ויבקש מאת בורא עולם שיצליח במכירת הדירה ושהמועצה תאשר את הבניה הבלתי חוקית בדיעבד. למחרת האישור המיוחל הגיע באופן פלאי.

הלכות: א. בת שהגיע לגיל מצוות (י"ב שנה).

א. בת שהגיע לגיל מצוות (י"ב שנה)

שם: מצוה על האדם לעשות סעודה ביום שנעשה בנו בר מצוה וכו' משום שעכשיו נעשה איש ישראל שנצטוה במצוות התורה. ודווקא בבן הנעשה בר מצוה, אבל בת שהגיעה לגיל י"ב שנה, אף שנכנסת לעול מצוות (הנוהגות בנשים), אין נוהגים לעשות סעודה ופירסום מדבר זה, כי בבנים ניכר הדבר שמעתה מצטרף למנין לכל דבר שבקדושה ולזימון ועולה לתורה וכדו', משא"כ בבת שאין ניכר הדבר, ועל ידיעה בעלמא אין עושים משתה ושמחה.

ואדרבה, אסור לעשות סעודה בפומבי ובפירסום (באולם שמחות וכדו') בהגיעה הבת לגיל י"ב, משום שכל כבודה בת מלך פנימה, ואין זה אלא מנהג המתקדמים והריפורמים אשר מחקים את התנהגות הגויים ופירצה היא בחומת הדת, ויש בו משום ליתא דהשמר לך פן תינקש אחריהם.

אלא אם יצרו האב והאם ובני המשפחה יוכלו לעשות סעודה צנועה בבית בקרב המשפחה וחברותיה הקרובות, ונכון שתהיה הבת שמחה באותו יום על היכנסה לעול מצוות ותלבש בגדי שבת, ואם יש לאל ידה תלבש בגד חדש (או תאכל פרי חדש) ותברך שהחיינו ותכוין לפטור את שמחת כניסתה בעול מצוות, ויש לאביה ולאמה לדבר עמה באותו היום בגודל היום וללמד אותה את עול המצוות וחיובי התורה ומנהגי ישראל שמתחייבת בהם מאותו יום ואילך.

ב. פתיחה לדיני שהחיינו על הפירות, ובחובת הזהירות בזה, וסגולתה

סעי' ג', שו"ע: הרואה פרי חדש מתחדש משנה לשנה מברך שהחיינו. ובמ"ב (סק"ט) ואינה אלא רשות דאי לא מברך לא מיענש, ומ"מ ראוי ליזהר שלא לבטלה. ומצינו בפוסקים שאע"פ שלענין ברכת שהחיינו על כלים ובגדים וראיית פני חבירו וכדו' מקילים, מ"מ לענין שהחיינו על פירות חדשים קיבלו עליהם כל ישראל כחובה וכולם נזהרים בזה, ואם כי מצינו לכמה מגדולי הדורות שלא היו מברכים שהחיינו על פירות חדשים, לא ללמד על הכלל כולו יצא, כי טעמם ונימוקם עמם, ואין לנו אלא דברי השו"ע והפוסקים שיש ליזהר בזה, ואדרבה מצוה לחזר אחר פירות חדשים כדי לברך שהחיינו, והוא סגולה לאריכות ימים. וכשבא לידו פרי חדש סמוך לשבת ראוי להשאירו לשבת כדי לכבדה ולענגה.

אלא שבזמננו עקב הטכניקות המתפתחות בשמירת פירות וירקות במשך כל ימות השנה, וגם התפתחות הטכניקות לגדל פירות וירקות (שהיו עד לא מכבר עונתיים) במשך כל ימות השנה, וגם מייבאים פירות ממדינה למדינה בקלות, לכן יש לשנן ולדעת על איזה פירות יש לברך שהחיינו, וכפי שיבואר להלן בעזה"י.

ואבל אפילו תוך שבעת ימי אבלותו שהזדמן לפניו פרי חדש יוכל לברך שהחיינו, ולענין ברכת שהחיינו בימי ספירת העומר (בין פסח לעצרת) עיין בסי' תצ"ג. ובענין ברכת שהחיינו בימי המצרים בסי' תקנ"א אות נ"ג.

ג. לפטור את הפירות שלפניו שאינו אכלם, ושעדיין לא הביאו לפניו

בס"ד מעוניין בהפוקא לשלות: קח פסק זמן...

הבוקר/ צהרים/ערב ?

או שבת אי"פוח?

בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.
מנשיאות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה.

לפרטים : הרב נתנאל יהב , טל' : 7124735 - 052 .

* שמחות האירוח מיועדות רק לרווקים.

בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל, בקרית חיים מערבית.

בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכ"ס "צער יעקב" ברח' טלנזיחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.